

686.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 września 1925 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 roku o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopoli tytoniowym.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 569) o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopoli tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracownikami w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 22 lipca 1925 roku (Dz. U. R. P. № 83, poz. 569) o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopoli tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) są osoby, które na mocy umowy o najem pracy pełniły w dniu 15 kwietnia 1924 r. posługi wyższego rzędu w jednej z b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych, którym cofnięto koncesje bez wypowiedzenia na skutek stwierdzonych w fabryce nadużyć (przestępstwa skarbowo-karne lub naruszenia warunków koncesyjnych) lub też, które utraciły koncesje na skutek bezczynności w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia warunków, pod jakimi zezwala się prywatnym fabrykantom wyrobów tytoniowych na dalszą produkcję tychże wyrobów (Dz. U. R. P. № 132, poz. 1030). Pojęcie osób, pełniących usługi wyższego rzędu, obejmuje osoby zatrudnione w księgowości, korespondencji, kierowników technicznych lub handlowych fabryki względnie poszczególnych oddziałów i t. p.

Robotnikami w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 569) o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopoli tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) są osoby, które na mocy umowy o najem pracy zatrudnione były w charakterze robotników w dniu

15 kwietnia 1924 roku w jednej z wymienionych wyżej b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych.

§ 2. Pomienionym w § 1 pracownikom biurowym przysługuje prawo do odszkodowania tylko o tyle, o ile pracowali w b. koncesjonowanych fabrykach wyrobów tytoniowych przynajmniej sześć miesięcy bez przerwy bezpośrednio przed dniem 15 kwietnia 1924 r.

§ 3. Osoby, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, w celu uzyskania praw, wynikających z art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopoli tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 569), winny do dnia 15 października 1925 roku wnieść zgłoszenie według załączonego wzoru do izby skarbowej, właściwej ze względu na siedzibę b. koncesjonowanej fabryki wyrobów tytoniowych, w której zgłaszający się był zatrudniony w dniu 15 kwietnia 1924 roku.

§ 4. Zgłoszenie winno być wypełnione należyście we wszystkich pozycjach przez zgłaszającego się i opatrzone jego własnoręcznym podpisem.

Do zgłoszenia winny być dołączone w oryginale lub kopji uwierzytelnione przez sąd lub notariusza, dokumenty, wykazujące prawdziwość szczegółów, zawartych w zgłoszeniu a mianowicie w poz. 3, 4, 5, 6 i 7. Podpisy na tych dokumentach, o ile pochodzą od osób prywatnych, winny być uwierzytelnione przez sąd lub notariusza.

Do zgłoszenia pracownika biurowego należy ponadto dołączyć zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o wysokości wynagrodzenia zgłaszającego się zeznanego do wymiaru podatku osobisto-dochodowego względnie podanego przy wpłacie tego podatku a to za czas od dnia 15 października 1923 roku do dnia 15 kwietnia 1924 r. O ile kwota wynagrodzenia nie podlegała podatkowi osobisto-dochodowemu, natenczas do zgłoszenia należy dołączyć negatywne zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych oraz zaświadczenie właściwej kasy chorych o wysokości powyższego wynagrodzenia.

Do zgłoszenia robotnika należy prócz dokumentów, wymienionych tu wyżej w ustępie drugim dołączyć ponadto zaświadczenie właściwej kasy chorych o wysokości wynagrodzenia zgłaszającego się za czas od dnia 15 października 1923 roku do dnia 15 kwietnia 1924 r.

§ 5. Decyzję o zgłoszonych pretensjach pracowników biurowych wydaje Dykcja Polskiego Monopoli Tytoniowego.

Decyzję o zgłoszonych pretensjach robotników wydaje ta izba skarbowa, która właściwą jest ze względu na siedzibę tej fabryki, w której dotyczący robotnik był zatrudniony dnia 15 kwietnia 1924 r.

§ 6. Za podstawę do przyznania praw określonych w art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopoli tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 569) oraz obliczenia odszkodowania służy wynagrodzenie, wypłacone pracownikowi

biurowemu względnie robotnikowi faktycznie za sześć miesięcy kalendarzowych licząc od dnia 15 kwietnia 1924 r. wstecz, przez które pełnił obowiązki w b. koncesjonowanej fabryce.

Do wynagrodzenia wlicza się: płacę określoną umową, ewentualnie dodatki (drożyzniane, za kierownictwo i t. p.) — z wyjątkiem dodatków za nadliczbowe godziny pracy — wreszcie tantjemy i gratyfikacje, o ile wypłacanie ich było przewidziane w umowie o najem pracy.

W zgłoszeniu należy podać ogólną kwotę, otrzymaną przez pracownika względnie robotnika za czasokres jego pracy, określony w ustępie pierwszym tego paragrafu z podaniem szczegółowo jej części składowych (płace, dodatki, tantjema, gratyfikacja, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe i t. p.).

Przy tantjemach i gratyfikacjach należy określić okres czasu, za który je wypłacono.

§ 7. Byli pracownicy biurowi oraz robotnicy b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych,

którzy otrzymali pracę w urzędzie lub zakładzie monopolu tytoniowego mogą otrzymać tytułem odszkodowania tylko ewentualną nadwyżkę sześciomiesięcznego wynagrodzenia, ustalonego wedle zasad niniejszego rozporządzenia, ponad sześciomiesięczny pełny zarobek, otrzymany z monopolu tytoniowego.

Byli pracownicy biurowi b. koncesjonowanych fabryk wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali odszkodowanie na zasadzie art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 4 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 137) mogą otrzymać tytułem odszkodowania tylko ewentualną nadwyżkę sześciomiesięcznego wynagrodzenia, ustalonego w myśl i wedle zasad niniejszego rozporządzenia ponad odszkodowanie, otrzymane w myśl wspomnianej ustawy.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. poz. 686.

W z 6 r.

Z G Ł O S Z E N I E

pracownika (robotnika) b. koncesjonowanej fabryki wyrobów tytoniowych o odszkodowanie z art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 569).

1. Imię i nazwisko
2. Miejsce zamieszkania (dokładny adres)
3. b. koncesjonowana fabryka wyrobów tytoniowych, w której dnia 15 kwietnia 1924 r. pracował (firma i miejscowość)
4. a) czas pracy w tej fabryce: od dnia do dnia
- b) poprzedni czas pracy w prywatnym przemyśle tytoniowym:
w fabryce w
- od dnia do dnia
- w fabryce w
- od dnia do dnia
5. Wymienienie fabryki, w której ostatnio pracował oraz data zwolnienia z pracy z tejże fabryki
6. Charakter, w jakim ostatnio pracował w fabryce, wymienionej w ust. 3
7. Wysokość wynagrodzenia za czas od 15 października 1923 r. do dnia 15 kwietnia 1924 r. w fabryce wymienionej w ust. 3 ogółem zł. gr. w tem płaca zł. gr. dodatki (wymienić jakie) zł. gr.
- zł. gr. zł. gr. zł. gr.
- zł. gr. tantjema za czas od do zł. gr.
- gratyfikacja za czas od do zł. gr., wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za czas od do zł. gr.

8. Czy starał się o pracę w Zakładach Monopoli Tytoniowego

z jakim skutkiem (przyjęty — nieprzyjęty) podać datę i liczbę odnośnego pisma Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego względnie Zakładu Monopolowego)

9. Załączniki

(Miejscowość)..... dnia.....

(podpis).....